

Kalın cehalet perdelerini kim yırtacak?

Sabri Aksoy: “33. Söz’ün 24. Penceresi’nde “Tabiat, olsa olsa bir defter-i kudret-i İlâhiyedir. Tesadüf ise cehlimizi örten gizli bir hikmet-i İlâhiyenin perdesidir.” cümlesinde “tesadüf cehlimizi nasıl ve ne şekilde örter? İzah etmeniz dileğiyle.”

Akıl Nasıl Bu Vartalara Düşüyor?

Otuz Üçüncü Söz bir Tevhit Risalesi’dir. Tevhidin dışındaki bütün inançları yer ile yeksan eden, delilleriyle çürüten Risalelerden biridir. Böyle Risalelerden biri de Yirmi Üçüncü Lem’a’dır. Bahsettiğiniz 24. Pencere tevhid hakikati karşısında tesadüf algısını yerlere çalmıştır.

Bu Pencere, “La ilahe illa hüve küllü şey’in hâlikün illavechehû...” yani, “O’ndan başka ilah yoktur. Her şey helâk olup gidicidir-O’na bakan yüzü müstesna. Hüküm hükümlanlık O’nundur; siz de O’na döndürüleceksiniz.” 1 mealindeki Kasas Sûresi 88. Âyeti ile, “O ki, ölümü ve hayatı yarattı.” mealindeki Mülk Sûresi, 2. Âyeti tefsir ediyor. Ölümün ve hayatın yaratılışındaki harikulâde delilleri aklın gözüne sokuyor.

Bu pencerede gördüğümüz, görünen, net, elle tutulur bilgilerle ve hüccetlerle çalışması gereken insan aklının, ülfet, alışkanlık, tesadüf, zan gibi iki gözü kör mefhumlarla düşünüp kendi kendini cehalet bataklığına attığı ve doğruyu bulma melekesini neredeyse kaybettiğidir. Akıl nasıl bu vartalara düşüyor, hayret etmemek elde değildir!

Ölüm Tevhidin Burhanıdır

Bediüzzaman Hazretleri misal için öyle uzaklara gitmiyor. Öyle aklın zor kavradığı çetrefilli meselelerden bahsetmiyor. Her gün göre geldiğimiz, gözümüze sokula sokula yaratılan, hatta belki de bu yüzden işi tesadüfe vererek kendi kendimizi cahilleştirdiğimiz örneklerden hareket ediyor. Ölüm gerçeğinden bahsediyor.

Ölümün hayat kadar Allah’ın rububiyetine ve birliğine burhan ve hüccet olduğu gerçeği ile söze başlayan Bediüzzaman, ölümün adem, idam, fena, hiçlik ve failsiz bir

inkıraz olmadığını; bilâkis “bir Fâil-i Hakîm tarafından hizmetten terhis ve tahvil-i mekân ve tebdil-i beden ve vazifeden paydos ve haps-i bedenden âzâd etmek ve muntazam bir eser-i hikmet olduğu”nu 2 aklın gözüne sokuyor.

Akıl denen düşüncesiz meleke, hayatı tesadüfe verdiği gibi, ölümü de tesadüfe veriyor.

Oysa yeryüzü aklın gözü önünde, çok canlı bir organizma gibi her an kıpır kıpırdır. Nasıl küçücük yaratıklardan en büyük canlılara, ağaçlardan denizlere ve havalara kadar her bir yanı hayat fışkıran cephesiyle yeryüzü Hikmetli San’atkârını gösteriyorsa... Ve nasıl san’atkârsız varlık sahasında olamayacağını ve San’atkârının birden başka da olmadığını haykırıyorsa... Bütün bu canlıların ölümleriyle de Hikmetli San’atkârının hayatının bakî olduğunu, ölümsüz bulunduğunu ve O Hikmetli San’atkârın Bir’den başka olamayacağını gösteriyor.

Bu derin tetkikatları 22. Söze havale ederek, burada mühim bir nükteyi nazara veriyor.

Akıl Düşünmez mi?

Şu kıpır kıpır hayat kaynayan yeryüzü San’atkârını gösteriyor. Bediüzzaman buradan yürüyerek yeryüzünün bir bütün olarak öldüğü mevsimlere dikkat çekiyor. Meselâ bahar ile yaz mevsimlerini bilmeyen, yaşamayan, içinden geçmeyen, gölgeliklerinde oturmayan, denizine girmeyen, tadını çıkarmayan var mıdır? Yoktur. Bilâkis sıcaklığına rağmen her zaman iple çekilmiştir. Peki, o hayattar ve sıcak mevsimlerin ölümü ile, üzerine kışın beyaz kefeninin örtüldüğü kış mevsimini akıl görmüyor mu?

Görmez mi? Hem de içinden geçiyor; hem de dağlarıyla, kayaklarıyla, avlarıyla, kış sporlarıyla tadını çıkara çıkara içinden geçiyor. Bu akla ne oluyor ki, bunca güzellikleri tadına vararak yaşadığı halde, dönüp bütün bu emsalsiz güzellikleri tesadüfe havale ediveriyor?

Artı: Bu akıl denen ahmak-söz meclisten dışarı-, bin sene öncesini düşünse, görecektir ki, bin senedir her sene bahar gelmiş, yaz gelmiş; ardından sonbahar gelmiş, kış gelmiştir. Yazın dirilişin, kışın ölümün habercileri olarak birer tokat gibi aklın önünde arz-ı endam etmişlerdir!

Evet; aklın cehalet perdelerini Kur’ân ve bu asırdaki Kur’ân güneşi Risale-i Nur “İMAN” ilmiyle yırtıyor.

Not: Covid-19 sürecinde son kayıplarımızdan olan Ömer Yavuziğitoğlu, Ali Kanıbir,

Kemalettin Ceviz, Hüseyin Özbey, Ahmet Uzsoy ve Necati Can Ağabeylere Allah'tan rahmet-i vasia diler, yakınlarına ve camiamıza sabr-ı cemil niyaz eder, taziyetlerimi sunarım. S. K.

Dipnotlar:

- 1- Kasas Sûresi: 88.
- 2- Sözler, s. 758.